

Jean-Luc Nancy, «**Ιογενής Εξαιρέση**» (η απάντηση του φιλοσόφου στο άρθρο του Agamben - 27.2.2020), μτφρ. Φοίβος Θεολογίτης, 7 Μαρτίου 2020.

Ο Giorgio Agamben, ένας παλιόφιλος, δήλωσε ότι ο κορονοϊός διαφέρει ελάχιστα από μια κανονική γρίπη. Ξεχνάει ότι για την «κανονική» γρίπη διαθέτουμε ένα εμβόλιο, το οποίο είναι αποδεδειγμένα αποτελεσματικό. Το εμβόλιο συνεχίζει αναγκαστικά να αναπροσαρμόζεται σε ποικίλες μεταλλάξεις του ιού κάθε χρόνο. Η κανονική γρίπη, όμως, θανατώνει πάντα μόνο κάποια λίγα άτομα, και ο κορονοϊός, για τον οποίον δεν υπάρχει κανένα εμβόλιο, είναι ξεκάθαρα σε θέση να έχει πολύ πιο αυξημένες θανατηφόρες επιδόσεις. Η διαφορά (σύμφωνα με πηγές ανάλογες με εκείνες του Agamben) είναι περίπου 1 προς 30: δεν είναι αμελητέα, έτσι έχει η κατάσταση.

Ο Giorgio διαβεβαιώνει ότι οι κυβερνήσεις δράττονται προφάσεων για να καθιερώσουν όλες τις δυνατές καταστάσεις έκτακτης ανάγκης. Διαφεύγει της προσοχής του ότι η εξαιρέση πράγματι γίνεται ο κανόνας μέσα σε έναν κόσμο όπου οι τεχνικές διασυνδέσεις όλων των ειδών (μετατοπίσεις, μεταφορές κάθε είδους, γονιμοποιήσεις, διαχύσεις ουσιών κτλ.) λαμβάνουν μια ένταση πρωτόγνωρη έως τώρα, και η οποία αυξάνεται μαζί με τον πληθυσμό. Στις πλούσιες χώρες, ο πολλαπλασιασμός του πληθυσμού συνεπάγεται επίσης την επιμήκυνση του προσδόκιμου ζωής και μια αύξηση του αριθμού των ηλικιωμένων ατόμων, και, εν γένει, των ατόμων που βρίσκονται σε διακινδύνευση.

Δεν πρέπει να χάσουμε τον στόχο: εμπλέκεται ένας ολόκληρος πολιτισμός [civilisation], δεν υπάρχει καμία αμφιβολία γι' αυτό. Υπάρχει ένα είδος ιογενούς εξαιρέσης [excepción virale] — βιολογική, πληροφοριακή, πολιτισμική — που γίνεται πανδημία. Οι κυβερνήσεις είναι μόνο τα θλιβερά εκτελεστικά όργανα, και η επίθεση σε αυτές μοιάζει περισσότερο με έναν ελιγμό αποφυγής παρά με έναν πολιτικό στοχασμό.

Θυμήθηκα ότι ο Giorgio είναι ένας παλιός φίλος. Λυπάμαι που θα αναφερθώ σε μια προσωπική ανάμνηση, αλλά δεν θα παρεκκλίνω από μια καταγραφή γενικού στοχασμού. Έχουν περάσει σχεδόν τριάντα χρόνια όπου οι γιατροί έκριναν ότι χρειάζομαι μεταμόσχευση καρδιάς. Ο Giorgio ήταν ένας από τους λίγους που με συμβούλευσαν να μην τους ακούσω. Εάν είχα ακολουθήσει την συμβουλή του, χωρίς αμφιβολία θα ήμουν αρκετά γρήγορα νεκρός. Μπορούμε να κάνουμε λάθη. Παρόλα αυτά, ο Giorgio είναι ένα πνεύμα μιας λεπτότητας και μιας ευγένειας, που μπορούμε να πούμε — χωρίς την ελάχιστη ειρωνεία — ότι είναι εξαιρετικές.

γαλλικά (κάτω από τα ιταλικά) εδώ:

<https://antinomie.it/index.php/2020/02/27/eccezione-virale/>

αγγλικά εδώ: <https://unbecomingcommunity.wordpress.com/category/jean-luc-nancy-2/>